

Da Stinne skye e kat

Jørn' og Anmaj var bæje te åwtensee ved Kresten og Stinne. Det glæje di dem te, for di skuld komm te mellond godt tiele, så da den rætt daw den kam, røjte di i guej tid og kam i e syndas tøj og karμ derhen.

Di blow bæje te see i det davle dønsk, indte Stinne var færre med det varm i e køchen. Der var nok og sæt o e desk, for der var slawte et kali og et griss

Så blow e dør åfne te e pisse!, og det kån nok veær, te e desk den var dække med oldt godt: der var isterbånd, sue rispe, sylt, lowepostej og bluejpøls. -. Deæte var der kørbis, agurke og røjbeære. Og så var der hjemlawe øl og brennvinn o e desk.

Deæte var der kørbis, agurke og røjbeære. Og så var der hjemlawe øl og brennvinn o e desk. Det kå nok veær, te dæ bløw spist, og mindsandten om itt Stinne ho en asjett med kaviar. Det var nowe nyt å smacht dem godt.

E måndfolke snakke politik, da e kvindfolke satt åw e desk. E opvask ku vint te o e daw ætte, for no skuld der speles skærvindsel et par stoend, og så skuld di hå kaffe med måne fiin kache te.

En måneds tid ætte var det Jøm'og Anmaj, der skuld hå åwtensee, og der blow slavte, te der var nåw og sæt o e desk deæ å.

Så kam Anmaj te tænken o e kaviar, og da hon itt vild sto teb aech, blow Jøm'skekke te stajs å skuld kyef kaviar.

Jørn'kund ingen stæj find, hvo di hånle med e, og da han cykle hjem, kam han te tænken o, te han ho en pues med smoo blyhåwl, han brucht te å fyld patronne med. Han kam hjem, og lo e sach for ved Anmaj, og hon mæske nåwe sammel med smelte ost og håwl, og så kund det godt lichen kaviar. E gild ved dem bløw lisså godt, og da e kaviar kam o e desk, fæk Stinne en omdle<lasken øwe o e tælle, for hon gast gjænn hå kaviar.

Det var et rechte skidt vejr da Kresten og Stinne skuld hjem, og det blow ønske for dem, te di kam godt hjem.

Et par daw ætte mødt Jørn' Chresten o e gae.

Kam I godt hjem? spue han Kresten.

Jo, sva'Kresten, vi kam skam godt hjem, men da vi kam ind i e køchend, gek det så rient rawgalt, for da Anmaj bøje sig e ledt haste nie og vild løss e skoboend op, gik e loft fro hind med et vældich brach'

Dæ må hå vætt nowe i e, for hon kam te og skye e kat, der ståw og nie sig op ad hindes jenn bien.